

Indiai titkaim – 25 – félmillió kerékpár

2011 március 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nagyot fordult a világ másfél évtized alatt. Miközben e sorokat írom éppen Kitarot hallgatok, megnézem a Google maps-en, hogy merre is jártunk India felé, közben lájkolok a Facebook-on egy videót, egy arról szól (persze angolul), hogy pár éve megtalálták Gujarat partjainál a tenger mélyén a legendás Dwaraka városának romjait, mely az Úr Krishna városa volt.

Jobb lett a világ? Ki tudja? Vagy csak bonyolultabb...

Meséltem már, hogy alig múltam utazásunk idején húsz éves? Tele tervekkel a jöv?re vonatkozóan. Nem gondoltam húszévesen, hogy majd pár évig egy plébánián dolgozom, majd egy óvodában és már lassan egy évtizede ügyfélszolgálatosként tevékenykedem. Aktákat tologatok. Melyik húszéves vágyik erre? Vajon van, ami az életemben állandó? Húsz évesen is az volt és ma is az? Igen. Meglep? módon van: a vegetárius életmód és a jóga...

Ha nem leszek vegetárius, eszembe sem jut, hogy elkezdjek jógát gyakorolni. Ha nem gyakorlok jógát, nem jutok ki Indiába. S bizony ezeket a sorokat sem írom... S lehet, Kitaró sem érdekel... Pedig a Dance of Saraswati elég jó szám...

Mit hallgattam húszévesen? Volt egy Kitaro kazettám is... Jógagyakorláshoz használtam, bár ahhoz elég mozgalmas... Meg bhajanokat hallgattam-énekeltem. Meg persze mindent a Depeche Mode-tól az Eddáig... Biztos az idegeire mentem a szüleimnek, amikor üvöltött a magnó: kölyköd voltam...

Szóval elhagytuk Mirovot. Tulajdonképpen b? egy napja voltunk úton és messzebbre jártam az otthonomtól, mint korábban bármikor. Az öreg busszal róttuk a kilométereket. Ha nem is száguldottunk, de azért haladtunk Bulgária úttalan-útjain. Hol volt még akkor az Uniós csatlakozás. Bár Bulgária egyes vidékei ma is Európa legszegényebb vidékeihez tartoznak. Talán Borsoddal egyetemben...

Próbáltam beszélgetni Milossal, az egyik sof?rünkkel. Három sof?rünk volt. Ketten Swami MaheshwaranandaJi tanítványai, ahogy a buszon szinte mindenki. Csak ketten nem. Egy cseh krisnás srácot kivittünk Indiába, s a harmadik sof?rünk, Stefan sem volt tanítvány. De jól tudott buszt vezetni és szerelni. Szerelni pedig kellett...

Felt?nt, hogy nem nagyon akarunk megállni. Kérdeztem Milost, mi ennek az oka... Persze érdekes volt a beszélgetés, mert nem beszéltem annyira jól angolul, Milos meg szintén kereste a szavakat. De azért jól megvoltunk az út alatt...

Szóval azt mondta, hogy Bulgária veszélyes... mert lopnak az emberek... Hangsúlyozom '93-ban járunk. Sem

el?tte, sem utána nem jártam Bulgáriában, így egyáltalán nem tudom, mennyire ...lopnak az emberek. Gondolom sem kevésbé, sem jobban, mit másutt... De látszik, itt, Kelet-Európában is mennyire tele vagyunk el?ítéletekkel a másik nemzet iránt... Vajon mit gondoltak a bulgárok a csehekr?l?

Haladhattunk is, mert buszunk rendre elkerülte a kisebb falvakat. Európa egyik f? közlekedési folyosóján haladtunk Törökország felé. Érintetteük Caracovo faluját.

Igen, sokat változott a világ...

A wikipedián most (2011) a következ?ket tartották fontosnak közölni a faluról:

Caracovo (cirill bet?kkel nem tudom ideírni, angolul Tsaratsovo) lakosainak száma 2007-ben 2216 f?, Bulgária Plovdiv megyéjében. 2007-ben néhány millió eurós beruházással elektronikai gyárat alapítottak a faluban, mely 80 embernek ad munkát. Ugyanebbe naz évben új kerékpárgyártó üzem is létesült 34 ezer m2-en. Évente félmillió kerékpárt fognak itt gyártani els?sorban Oroszország, Szerbia és Montenegro számára.

Haladtunk India felé...

Video az ?si Indiáról

http://www.dailymotion.com/video/xfmidj_underwater-worlds-3-ancient-aliens-dwaraka_webcam#from=embed&start=2

Dance of Saraswati

http://www.youtube.com/watch?v=YSC_hCCT338&feature=relmfu

Jóga a mindennapi életben bhajanok

http://www.youtube.com/yogaindailylife#g/c/4225DA9DBD4C237E

Nawesh

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló